

ملي سرود د ملي پالنې ترانه ده چې د نوي جاهليت تعصب ژوندی ساتي

په وروستيو کې د پاکستان په پېښور کې د افغانستان د حکومت سرکونسل او په ايران کې په يوه نړيواله غونډه کې د افغانستان ډيپلوماټيک استازي د دغو دوو هيوادونو د ملي سرودونو په احترام له درېدو څخه ډډه وکړه. دغه اقدامات د پاکستانی او ايراني مقاماتو له منفي غبرگونونو سره مخ شول او دا يې ډيپلوماټيک عرف او نړيوالو قوانينو ته بې احترامی وگڼله.

مور: دغه اقدامات ستايو او د ايماني شجاعت او اسلامي احساس نښه يې گڼو. په واقعيت کې ملي سرود د ملي پالنې هغه ترانه ده چې د نوي جاهليت تعصب ژوندی ساتي. په معاصره نړۍ کې «ملت» د حاکميت سرچينه او د حق او باطل معيار گرځېدلی، ملي گټې د حرامو او حلالو ځايناستې شوي، ملي دولتونه د امت د وحدت مانع او د خلافت بدیل شوي دي، ملي پولې د اسلامي امت تر منځ د تفرقي پر کرښو بدلې شوي او ملي بيرغونه هم د جاهليت د بيرغونو په څېر د امت پر ټوټه، ټوټه وجود مېخ شوي دي.

همدا ملي پالنه ده چې د امت مهمې قضېې لکه د غزې قضيه يې د فلسطين د کورنۍ قضېې کچې ته را کوچنۍ کړې ده او «اسرايل» او د هغه نړيوالو ملاتړو ته يې جرأت ورکړی چې نسل وژنه وکړي. پر دغه اساس، ملي ارزښتونه «محترم» نه دي چې د هغو بد کڼل بې احترامی وبلل شي. له بده مرغه، نن د ملت او ملي پالنې د مفاهيمو داسې تقدیس کېږي، لکه پخوا چې به بتانو ته عبادت کېده؛ د هغوی لپاره به قرباني ورکول کېده او د هغو د دفاع لپاره به جگړې کېدلې. له دې امله، نه يوازې دا چې دغو معاصرو «بتانو» ته درناوی حرام دی، بلکې واجب ده چې مات کړل شي.

أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ [الانعام: ۷۴]

ژباړه: «يا تاسو بتان معبودان گرځوئ؟ زه تا او ستا قوم په ښکاره کمراهۍ کې وينم.»

مور مسلمانان د نړيوال عرف مخالف نه يو، خو دا چې نن دغه عرف په سيکولر او اسلامي ضد افکارو ککړ شوی، نو د هغه له پيروۍ څخه ډډه کوو. نړيوال قوانين له سيکولر عقايدو څخه راوتلي او د اسلام خلاف بولو.

له بده مرغه ځينو استازو وروسته بښنه وغوښته او څرگنده يې کړه چې د کوربه هېواد ملي سرود ته د بې احترامۍ نيت يې نه درلود. مور هغوی ته وايو چې د اسلام د غربت (نا اشنايي) په عصر کې بايد د نړيوالې فضا تر اغېز لاندې را نه شي او د هغو کسانو پر توصيه عمل و نه کړي چې د مصلحت تر نامه لاندې شريعت قرباني کوي. اسلام مور په هر ډول شرايطو کې پر حق مسير استقامت ته را بللي يو او له شک پرته د غربت په دې دوران کې اسلام تر هر وخت ډېر پر صبر او استقامت ټينگار کوي. همدا شان د اخر الزمان په عتنو کې صابر کس هغه څوک دی چې پر اسلام عمل د هغه لپاره په لاس کې د سکروټي نيولو په څېر وي؛ ځکه چې هغه د هيڅ قدرت، هيڅ سياسي فضا، هيڅ منفعت او مصلحت او هيڅ دستور او فرمايش تر اغېز لاندې نه راځي.

دا يو منل شوی واقعيت دی چې هر څومره چې نړيوال سيکولر نظم ته ډېر ننوځي، نو حتا ستاسو تر ټولو کوچنی اسلامي احساس به ځپل کېږي او تاسو به شاتگ ته اړ ایستل کېږئ. پر دغه اساس، ملي دولت ته بايد «نه» ووايست او ملي پولې بايد ماتې کړئ، ځکه چې د بتانو ماتول د دې امت رسالت دی. د اسلام پيغمبر صلی الله عليه وسلم د بتانو او جاهلي افکارو په ننگولو کې پوره صراحت درلود او هيڅکله يې شاتگ نه کاوه. لکه څه ډول چې د مشرکانو مشرانو له پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه وغوښتل چې د هغوی عقايدو او بتانو ته دې سپکاوی نه کوي او له خپل رسالت څخه دې لاس واخلي، خو رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

«والله لو وضعوا الشمس في يميني، والقمر في يساري على أن أترك هذا الأمر حتى يظهره الله أو أهلك فيه ما تركته»

ژباړه: «زما دې پر الله تعالى قسم وي، که دوی لمر زما په ښي لاس کې کېږدي او سپوږمۍ مې په کيڼ لاس کې کېږدي، تر څو زه دا کار پرېږدم، تر هغه پورې به يې پرې نه ږدم چې يا يې الله تعالى اظهار (غالب) کړي او يا به دې لاره کې ووژل شم.»

د حزب التحرير – ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر